

Kehribar Saat

Yavuz DEMİRKIRAN

Kehribar Saat

Yavuz DEMİRKİRAN

Ben, alnına düşen dağınık kum rengi kahverengi saçlı ve burnunun üzerinde bir sürü çilli bir çocuktuk. Sabahdan akşama kadar koşmayı, zıplamayı ve heyecanın peşinden gitmeyi severdim. Bir gün, Büyükbaba Walter onu bahçeye çağırdı. Yaşlı adam yumuşak yeşil bir hırka giymişti ve yüzünde sevecen bir gülümseme vardı. 'Ben,' dedi, 'sana özel bir şeyim var.'

Büyükbaba Walter, güneşte bal gibi parlayan, pürüzsüz ve sıcak kehribardan yapılmış küçük bir saat uzattı. Akrebi ve yelkovanı ince ve altın rengiydi ve diğer saatler gibi tik tak etmiyorlardı. 'Bu saat mutlu anları ölçer,' dedi Büyükbaba, gri gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında kırışarak. 'Yalnızca sen gerçekten mutlu olduğunda hareket eder.' Ben'in kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Gerçekten mi? Deneyeyim!'

Ben saati salladı ve kulağına götürdü, ama akreple yelkovan kıpırdamadı. 'Nasıl tik tak ettirebilirim?' diye sordu. Büyükbaba Walter kıkırdadı, beyaz bıyığı seğirdi. 'Öğreneceksin,' dedi. 'Sadece şunu hatırla, mutluluk zorla elde edilebilecek bir şey değildir.' Ben başını salladı, gerçi bunun ne demek olduğundan emin değildi. Kehribar saati cebine koydu ve oynamaya koştu.

Önce Ben çılgın oyunlar denedi. Bahçede koşturdu, saksıların üzerinden atladı ve yaşlı meşe ağacına tırmandı. Bağırdı ve güldü, ama saati kontrol ettiğinde akreple yelkovan hareket etmemiști. Başı dönene kadar kendi etrafında döndü. Yine de hiçbir şey. 'Belki daha hızlı koşmalıyım!' diye düşündü ve patikadan aşağı fırladı.

Sonra Ben oturma odasında battaniyelerden ve sandalyelerden dev bir kale yaptı. İçine emekleyerek girdi ve cesur bir kâşif olduğunu hayal etti. Kükreme sesleri çıkardı ve tahta bir kaşığı kılıç gibi salladı. Bütün bu eğlenceden sonra kehribar saate göz attı. Akreple yelkovan uyuyan bir kedi kadar hareketsizdi. Ben kaşlarını çattı. 'Neden tık tak etmiyorsun?'

Ben büyük bir macera denemeye karar verdi. Kırmızı spor ayakkabılarını giydi ve parka koştu. Salıncakta olabildiğince yükseğe sallandı, sonra bir çığlıkla kaydıraftan kaydı. Bazı çocuklarla yakalamaca oynadı ve bacakları yorulana kadar koştu. Ama saati kontrol ettiğinde altın renkli akreple yelkovan kıpırdamamıştı. Ben bir banka oturdum, şaşkın ve biraz üzgün.

Tam o sırada en iyi arkadaşı Mia seke seke yanına geldi. İki topuz saçı ve Ben'i biraz daha iyi hissettiren parlak bir gülümsemesi vardı. 'Merhaba, Ben! Ne yapıyorsun?' diye sordu. 'Bu saati tik tak ettirmeye çalışıyorum,' dedi Ben. 'Yalnızca gerçekten mutlu olduğumda hareket ediyor.' Mia yanına oturdu. 'Belki de çok fazla zorluyorsun,' dedi.

Mia kaplumbağa şeklindeki kabarık bir bulutu işaret etti. Ben yukarı baktı ve gülümsedi. Bulutların süzülüşünü izlediler ve saçma sapan şeyler hakkında konuştular. Mia bir şaka yaptı ve Ben o kadar çok güldü ki ön dişinin aralığı göründü. Bir an saati tamamen unuttu. Sonra cebinde hafif bir sıcaklık hissetti. Kehribar saati çıkardı. Bir akrep minicik hareket etmişti!

Ben'in gözleri parladı. 'Hareket etti! Gerçekten hareket etti!' diye bağırdı. Mia ellerini çıırttı. 'Gördün mü? Sadece konuşurken mutluydun!' Ama Ben tatmin olmamıştı. Saatin daha çok hareket etmesini istiyordu. Bu yüzden ayağı fırladı ve 'Hadi gerçekten heyecan verici bir şey yapalım!' dedi. Mia'nın elini tuttu ve onu oyun alanına doğru çekti.

Atlıkarıncaya koştular ve başları dönene kadar döndüler. Tırmanma oyuncağına tırmandılar ve korsan olduklarını hayal ettiler. Ben yüksek sesle bağırdı ve güldü, ama birkaç saniyede bir saati kontrol ediyordu. Akreple yelkovan hareketsizdi. 'Neden işe yaramıyor?' diye inledi. Mia omuz silkti. 'Belki de kontrol etmekle çok meşgulsün,' dedi. Ben dinlemek istemedi. Bir yakalamaca oyunu, sonra bir yarış, sonra bir saklambaç oyunu denedi. Hiçbir şey işe yaramadı.

Sonunda Ben nefes nefese çimenlere yığıldı. Kehribar saat elinde yatıyordu, akrebiyle yelkovanı donmuştu. Mia yanına oturdu. 'Ben,' dedi nazikçe, 'belki mutluluk en heyecan verici şeyi yapmakla ilgili değildir. Belki de içinde bulunduğun anın tadını çıkarmakla ilgilidir.' Ben ona baktı. Bulut kaplumbağayı ve şakayı düşündü. Bu hoş hissettirmişti. Saati tekrar cebine koydu.

Mia batan güneşı işaret etti. 'Sadece izleyelim,' dedi. Birlikte çimenlere oturdular, gökyüzünün pembeye ve turuncuya dönüşünü izlediler. Hafif bir esinti Ben'in dağınık saçlarını karıştırdı. Mia sessizce bir melodi mırıldandı. Ben içinde sakin ve sıcak hissetti. Bir süre sonra saati kontrol etti. Akreple yelkovan ilerlemişti, yumuşak ve düzenli, hafif bir kalp atışı gibi. Ben gülümsedi.

'İşe yarıyor!' diye fısıldadı Ben. 'Gerçekten işe yarıyor!' Mia parlak gülümsemesini gösterdi. 'Sana ne demiştim?' Ben kehribar saate baktı, sıcak parıltısı gün batımıyla uyum içindeydi. Artık anlamıştı. Saat koşmak ya da bağışlamakla ilgilenmiyordu. Bir arkadaşla geçirilen sessiz anlarla ilgileniyordu. 'Teşekkürler, Mia,' dedi. 'Sen en iyisisin.'

Ben saati Büyükbaba Walter'a göstermek için eve koştum. Yaşlı adam yeşil hırkasıyla verandada oturmuş çayını yudumluyordu. 'Büyükbaba!' diye seslendi Ben. 'Bak! Saat hareket etti!' Büyükbaba Walter kehribar saati inceledi ve gülümsedi. 'Ne hareket ettirdi onu?' diye sordu. Ben düşündü. 'Mia'yla oturup bulutları izlemek,' dedi. 'Ve sadece konuşmak.'

Büyükbaba Walter bilgece başını salladı. 'Doğru, Ben. Mutluluk oradan oraya koşturmakta bulunmaz. Basit anlarda yaşar—tatlı bir sohbet, huzurlu bir öğleden sonra, iyi bir arkadaş.' Ben kehribar saate baktı, akrebiyle yelkovanı hâlâ yumuşakça hareket ediyordu. Göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. 'Sanırım artık anlıyorum,' dedi. 'Önündeki şeyin tadını çıkarmakla ilgili.'

O günden sonra Ben kehribar saati her yere taşıdı. Ama onu zorlamaya çalışmadı. Bunun yerine küçük şeyleri fark etti: bir yaprağın üzerindeki uğur böceğini, pişen kurabiyelerin kokusunu, Mia'nın komik hikâyelerini. Saat huzurlu öğleden sonraları ve anlamlı deneyimler boyunca düzenli olarak tik tak etti. Ve Ben gülümsedi, çünkü gerçek mutluluğun her zaman yakınında olduğunu biliyordu.